

'Hoge eisen bleken ze niet te stellen. 'n Slok landwijn spoelde het droge kommiesbrood door de keel en bleek hun goed te smaken. Aan de tucht en de orde mankeerde niets.'¹

Over zee werden andere Franse eenheden aangevoerd. De torpedoboot met één compagnie van de 6oste infanteriedivisie meerde tegen half zes 's avonds in Vlissingen, ongeveer op het moment waarop zich in Duinkerken een groot vrachtschip in beweging zette dat, door vijf torpedoboten geëskorteerd, met het eerste deel van de gevechtsgroep van generaal Durand aan boord ook al in de richting van Vlissingen koers zette; in de nacht van 10 op 11 mei zou het daar aankomen. Tevoren had men in de Scheldemond de magnetische mijnen welke de *Luftwaffe* daar 's morgens vroeg afgeworpen had, onschadelijk gemaakt.

Op de avond van de 10de had de commandant Zeeland, schout-bij-nacht van der Stad, in Middelburg een belangrijk maar enigszins teleurstellend gesprek met de Franse kolonel de Beauchesne. Het Algemeen Hoofdkwartier (geheel onkundig van hetgeen zich in de loop van de dag aan Franse troepenbewegingen afgespeeld had) had namelijk kort na negen uur uit Parijs telefonisch bericht gekregen van overste van Voorst Evekink dat, luidens inlichtingen die deze van generaal Gamelin persoonlijk ontvangen had, de eerste Franse troepen al bezig waren, de Wester Schelde over te steken; voorts zou, zo meldde van Voorst Evekink, het Franse zevende leger 'zo spoedig mogelijk' naar de streek Breda-Tilburg gebracht worden en in verband daarmee drong, zei hij, generaal Gamelin er op aan, dat 'de troepen die de Peelstelling bezetten' (dat die stelling bij Mill doorbroken was en dat al de order was uitgegaan, haar geheel te verlaten, wisten Gamelin en van Voorst Evekink niet), naar het westen zouden terugtrekken om met het zevende leger contact op te nemen.²

Het bericht uit Parijs klonk hoopvol, en voor generaal Winkelman was speciaal de mededeling van belang dat zich op Walcheren en Zuid-Beveland al Franse troepen bevonden: konden die niet onmiddellijk naar de Moerdijkbrug oprukken, waar (dat was duidelijk) het 6de grensbataljon, van het zuiden uit aanvallend, geen vorderingen maakte? Schout-bij-nacht van der Stad kreeg instructie, die vraag voor te leggen aan de commandant van die eerste Fransen. Dat deed hij – maar hij kreeg negatief bescheid. Kolonel de Beauchesne 'antwoordde dat een dergelijk optreden in strijd zou zijn met de aan hem verstrekte opdracht, doch dat het geval-Moerdijk ongetwijfeld

¹ 'Mei 1940 in West Zeeuws-Vlaanderen', in *Zeeland in bewogen jaren, 1940-1945*, dl. V, p. 155. ² D. van Voorst Evekink: 'Memorandum over de Peel-Raamstelling' (19 mei 1946), *Enq.*, dl. I b, p. 44.